

Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirskjótari: Krisjan Dahl
Ljósmyndari: Kaiemar Lindenskov

Bláðráðgjafi: Randi Jacobsen - Dagny
Joensen - Tórfinn Smith -
Hilmar Jan Hansen -
Justinus Eldesgaard

Útgevari: P/1 Sosialurin
Uppseting: P/1 Sosialurin
Prent: P/1 Pressan 1981

Bústaður: Argjavegi 28
Argjum
Telefon: 11820

Postadr.: Postsmoga 78
110 Tórshavn
Telefax: 14720

Sambandið goymir enn tann »nýggja« politikkin!

Tá føroyingar í stórum tali ætla at seta einar 12-15 sambandsmenn á ting, eiga teir at gera sær nøkur ting heilt greitt:

SAMBANDSFLOKKURIN hevur ikki átiðið sær ta allarminstu ábyrgd av búskapargongdini seinastu árinu, tá bankarnir fóru á húsagang og landsstýrið noyddist at gera nakrar—í summum førum—órimuligar avtalur við donsku stjórnina. Hann hevur bara stungið halan millum beinini og tváð hendur sínar.

SAMBANDSFLOKKURIN hevur ikki havt nakað alternatívt uppskot uttan at seta kós aftur móti Kristiansborg. Tað var jú altíð lætt at siga, at samráðingarnar góvu ikki nóg gott úrslit. (Tað segði eisini ein sam-

bandsleiðari fyri 15-18 árum síðani. Hann kundi orðna alt við einum frímerki. Úrslitið minnstast vit — kaos).

SAMBANDSVELJARAR mugu av álvara hugsa spurningin: Høvdu Edmund Joensen og kompaní klárað samráðingarnar betri? Embætismenninir — teir donsku eins og teir føroysku — eru teir somu. Og teir gera tað grundleggjandi arbeiðið. Politikararnir hava verið teir somu, tí bæði stjórnarflokkar og andstøðuflokkar hava verið samdir.

VIT trúgva ikki, at sambandsleiðarin hevði fingið stórt meira burtúr. Og hvat vildu sambandsmenn havt broytt. Tað hava teir ongantíð gjørt Føroya fólki greitt.

VIT kunnu nevna kvotuskipanina. Eins og landsstýrisflokkarnir hildu sambandsmenn, at kravboðini um kvotuskipan vóru órimulig. Men har var einki at gera. Og tað sá Føroya fólk fleiri ferðir. Annaðhvørt eina kvotuskipan ella onga umfegging av

uttanlandsskuld.

SAMBANDSMENN hildu helst ikki, at kravið um at fíggarlógin skuldi javnviga var órimulig. Men tað hildu landsstýrisflokkarnir, tí hetta kravið vildi tveitt upp aftur fleiri fólk út í arbeiðsloysi. Og upp aftur fleiri høvdu flutt av landinum.

FÆR sambandsflokkurin makt sum hann hevur akt, verður javnvág á komandi fíggarlóg. Tá verða arbeiðsloysistølini allar helst størri. Men skattatryðið verður helst minni og meirvirðisgjaldið verður helst lækkað...

SAMBANDSFLOKKURIN hevur jú talað harðliga ímóti tí alt ov høga skattatrystinum og tí alt ov høga meirvirðisgjaldinum. Fíggarrognaravgjaldið er eisini av tí ringa. Tí kann flokkurin ikki gera annað enn lækka skatt og MVG, tá hann kemur manssterkur út í Nesid.

MEN eitt hevur sambandsflokkurin ikki sagt teimum mongu føroyingunum, sum ætla at seta

kross við sambandsflokkinn: hvaðani skal peningurin koma? Hvaðani skal peningurin til heilsuverk, skúlaverk og almannaverk koma?

HELDUR ikki hevur sambandsflokkurin enn sagt okkum greitt: hvørjar almennar tænastur skulu skerjast og hvørjar skulu jarðleggjast heilt. Og tí eigur flokkurin, um hann er tann ábyrgdarflokkur, sum hann altíð reypar sær av at vera, at siga greitt: hvussu nógv fólk í almennum starvi skulu sigast upp og á hvørjum øki skulu hesar uppsagnirnar gerast?

HESAR spurningar skal veljarin, sum ætla at atkvøða fyri sambandsflokkinum, eisini hava í huga. Enn hevur sambandsflokkurin ikki svarað hesum spurningunum og enn hevur hann ikki lagt fram nakran alternativen heildarpolitikk. Hvørki um rationaliseringar ella aðrar umleggingar av tí—annars alt ov stívrna—almenna sektorinum. Men vit biða í spenningi.

sosialurin

Viðmerking

Beinleiðis óheiðurligt, Edmund Joensen!

Edmund skrivur í leygardagsdimmuni, at eingin rækja er fiskað við Svalbard og í russiskum sjógvum í eitt heilt ár. Hetta er rætt.

Landsstýrið hevur í tí sambandi givið innflutningsloyni til fleiri rækjubátar, men av eini og hvørjari orsök so er ongin komin.

Hinir bátarnir vilja ikki fara til Svalbard tí at rækjuprísurin, millum annað á rækjuvirkinum hjá Edmundi, er so lágur, at tað lønar seg ikki.

Einaferð í vetur og tíðliga í vár kom upp á tal at senda ein flota av partrolarum til Svalbard at fiska til eitt móðurskip. Initiativtakarin til hetta tiltak vóru nakrir av eigarunum av partrolarunum og tann, sum skuldi syrgja fyri at móðurskipið kom upp á pláss, tað var Edmund Joensen.

Vit í landsstýrinum fingur fyrspurning um, munnliga, hvørji loyni skuldu til. Alla staðni fingur teir játtandi svar. Eg hevði eisini samrøður við Edmund Joensen um spurningin. Eg segði eisini tað, at tað var ikki óhugsandi at landskassin kundi fara upp í við peng-

um. Sjálvandi so kravdist tað skrivligar umsóknir fyri at vit kundu játta nakað, men vit vóru altíð klárir.

Ongantíð kom nøkur skrivlig umsókn.

Hvussu projektið er í dag og hvar tað er í dag, tað veit eg ikki, men eg veit at bank-

amir hava verið positivir yvirfyri projekтинum og landsstýrið hevur verið serstakliga positivt. At Edmund Joensen nú fer í Dimmalætting og sigur at landsstýrið onki hevur gjørt í hesum málinum, tað er púra, púra burturvið—tað er

beinleiðis lygn, tí landsstýrið, sum eg ofta havi ført fram, landsstýrið er myndugleikin, sum skal geva loyvir og skapa fyrirtætirnar—initiativið skal koma frá vinnuni. Initiativid kom frá vinnulívinum, landsstýrið gav tilsegn, bæði loyvi og møgulega peningahjálp. Men umsókn er ongin komin.

Um Edmund Joensen ætlar at koma út í Tinganes og reka vinnulívið hjá síni frá, so kann hann sjálvandi royna tað. Tað varð roynt í 80'unum.

Men »hvør om alting er«, hetta rækjuintiativið, sum Edmund og nakrir dugnaligir menn stóðu fyri, tað er møgulega dottið niðurfyri, men tað skal sanniliga ikki kastast landsstýrinum fyri, at teir ikki vóru uppi í hesum, bæði positivt og góvu øll loyvir og bjóðaðu enn tá pengar.

At siga nakað annað er beinleiðis óheiðurligt, Edmund Joensen!

Virðingarmest

Thomas Arabo

Reiðarafelagið hevur einki umboð

I Sosialinum leygardagin hevur Óli Jacobsen eitt lesarabrev um sokallaðu § 2 nevndina hjá landsstýrinum.

Landsstýrið—hetta og óivað komandi—hevur brúk fyri skilagóðari ráðgeving, ongin ivi um tað.

Sambært nýggju fiskivinnulógini, so hevur landsstýrið heimild at seta nevnd til at ráðgeva í spurningum viðvíkjandi fiskiveiðu.

Tá ið nevndin skuldi mánast, so varð spurt víða um hjá fólki, sum hevur við

fiskivinnuna at gera, hvønn vit skulu seta í eina slíka nevnd.

Nógv nøvn vóru frammi og endin varð so, at nevndin varð manna við teimum persónum, sum Óli nevndir í sínum skrivi.

Tá ið Óli nevndir, at Bjarni Vestergaard umboðar Meginfelag Útróðrarmanna, so er tað ikki rætt. Bjarni Vestergaard situr har sum privatpersónur. Sama er galdandi fyri Jákup Sólstein, hann umboðar ikki Reiðarafelagið: Tað eru

nógv í vinnulívinum, sum peikaðu á hann sum ein skilamann, sum hevði gott innlit í búskapinum innan fiskivinnuna og tí varð hann tilnevndur.

Ongin, sum vit tosaðu við, peikaði á privatpersónin Óla Jacobsen.

Hví veit eg ikki. Óhugsandi er tó ikki, at tað hevur havt ávirkan, at tær flestu nevndir, har Óli Jacobsen er limur, enda úti í klandri og roki í fjølmiðlunum. Harafturat er tað ein royndur lutur, at tann, sum ikki

makkar rætt eftir tí, sum Óli sigur, hann verður svinaður til í fjølmiðlunum annars. Í ringastu førum verður hann stendur. Hugsi ikki at vanligt hampafólk tímir at taka handan kjansin.

Alt í alt so hugsi eg, at tað, sum Óli finnst at í hási nevndini, er nokk tað, at hann ikki er limur.

Annars, so rokni eg við at vit fáa eina skilagóða ráðgeving í fiskivinnuspurningum.

Virðingarmest

Thomas Arabo